

Діло

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринков 18., II. пав. Конт. кв. 1. Тел. 26 726 Адреса: "Діло-Львів" Число телефонів 565 Рекламістів редакція не приймає.	ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— піврічно 28— річно 55— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— піврічно 22— річно 44— в Німеччині: місячно 24— М. піврічно 50— річно 100— За іншу адресу платити ся 50 с.	Ціна оголошень: Перші три дні, довільного розміру 50 с., а наступні 1 м. з оплатою 150 с., а в наступні місяці після першого по 2 м. оплатою 2 м. Скла- дання друку відліків. Опла- ту за суботу і вихідні вважають за звичайні дні. Після оголошення на вимогу видають. Оплата приймається у Львові 16 с. на провінції 20
---	---	--

Видавничий Спілка, Діло...

Начальний редактор: Д. р. Василь Памейко.

Польський національний конвент

ріжними племенами верховинні. Черноморська губернія показувала перед 20 роками ледви 16-18 проц. Українців, Таврія мала ледви згідно з більшістю України. Дали сему вплив навіть випадки останньої революції. Кубанщина, Черноморія, Ставропольщина цілком не прилучувались до Української Народної Республіки. Крім селян Центральної Рада України оставила з рїогі на боці, доводячи там на утворені татарської республіки, яка своєю чергою не показала ніякої життєвої спроби.

Коли вряглянемо ся дійсним відносинам сеї області, справа представлять ся нам дещо инакше і дуже ясно. Кубанщина вже перед 20 роками не дослідил Русова мала звиш 60 проц. чисто українського козацького й напівкозацького населення, дійсних великоросів там ніколи не було—ні збитої маси селянських імігрантів, ні коріаного міського населення. Поза нечисленними великоруськими кольоніями там і сям та поза звичайною тонкою верствою чиновництва і духівництва є на Кубанщині тільки українські нащадки Запорожців та новітні переселенці з українських губерній, крім того останки кавказьких народів, дещо Греків і Вірмен (разом всіх 7 проц.). Те саме можна сказати про Черноморщину. Уже перепись 1897 р. на фабрикувала тут аж 42-81 проц. великоросів, яких ніколи знавель таломних відносин не міг жєні ніколи уяснєвати. Тут мають бути самі Українці та дещо Греків, Вірмен (по 10 проц.) і кавказьких народів. Іміграція в останніх часах сливе цілком українська. Врочім Черноморщина має ледви стільки населення, що єди добрий галицький новіт (в 1910 році 126 200 л.).

Нерівно важнійша є справа Таврії. Перепись 1897 р. подає ту 42-20 проц. Українців, 27-90 проц. великоросів і 13-80 проц. Турко-Татарів. Старші етнографічні карти пр. Рїггіта ту цілком неврадатні, однак же вони позволяють нам пізнати, що суцільної етнографічної території не має в Таврії ніякий нарід, тільки Українці. Материкова часть Таврії є українська, півострів Крим се нічє добро, бо ту така етнографічна нестрєта, що ніякої національної області ніяк викреїти не можна. Важні в Таврії ще дві справи: 1) великоруської кольонізації по селах нема ту сливе зовсім, по містах вона ще менша, як всюди инде по Україні; 2) українська кольонізація в останніх двох десятиліттях цілком змінила етнографічний образ Криму. Скільки великоросів в Таврії є ще найліпше 5—6 проц., Українців коло 65 проц. На самім Криму Таврії не числі що найважше не уступають Татарам. Татарський можна назвати хибань південне збоєч Яйла. А сега безумовно зажаало, щоби з його зробити самостійну державу. Крім дасть ся подумати тільки як одна з автономних земель Української Народної Республіки.

Про принадлежність цілої Херсонщини до Української Народної Республіки не може бути ніяких сумнівів. У всіх уїздах Херсонщини Українці мають абсолютну більшість, хоч статистика 1897 р. спеціально на віднесеній Україні занисувала безліч Українців за великоросів. Тільки в однім уїзді Херсонщини, одеській, показало ся більше великоросів (37-70) як Українців (21-9 проц.). Та се тільки тому, що вчислено разом велике іміграційне місто Одєсу. По селах сега уїзду мають Українці велику більшість.

Ще далєко важнійші як теперішні етнографічні відносини є загальногеографічна принадлежність цілого північного побережя Чорного моря до України. Чорноморські північні побережя, ще зєред сто років або безліч або неукраїнські стали майже чисто українські.

Великий нарід України займає ціле північне узбережє (Нічеланд) Чорного моря. Тільки в українських землях виходить ся народна маса, що чим раз більше вагуєть населєня побережя й дотєпер неарторіонально ріже. Хліборобські чужі кольоністи, якими Росія до половини минулого столїтя кольонізувала північ-

Польський національний конвент заборонений?
 В останній хвилі доносять до тутешних польських діячків з Відня, що скликає на 17. с. м. до Кракова „Zgromadzenie Narodowe" заборонєне.
 Мимо того треба ждати дальшого розвитку подій і бути готовими!

Які межі покласти Україні.

III. Львів, 7. марта 1918.

Південна межа України, проходячи хребтом Кавказу та побережєм Чорного і Азізького моря аж до устя Дунаю, вимагає тож деякого поясненя. Кавказький хребет заселений предієв-

не чорноморське побережжя або вже цілком зукраїнізились або є саме тепер при кінці шляху внаслідок довгого. Остали ще тільки міські чужі елементи, які мусять скорше чи пізніше піти за державною народністю.

З особливого важливого для України Крим і Одеса. Кольби Крим мав бути відділений від України, тоді вихід в Океанське море був би для української плавання на пів зачинений, проведення пригожого кавалу через Перекоп майже неможливе, а бодай дуже трудне. Неможливе величезна завда лежав би Крим перед морським побережжям України. Взагалі розвиток морської плавання був би тоді для України значно трудний як на потреби великої держави. Відділенняж Одеса було б для господарського розвитку України просто смертним ударом. Україна страждала б тоді однокрою від сей час своєю великою світовою пристани. Зави пригадуванням інші пристани пр. Миколаїв, Бердянськ, Таганрог для потреб величезного експорту України, він потерпів би нестачкою й економічне життя молодого держави втратило б на самім початку в своїх найважливіших основних. Во треба пам'ятати, що тільки тепер, у воєнних часах дорожні пожитки, збіжжя виважує транспорт землінами. В мирні часи він за дорожній. Без Одеса й Криму Україна економічно не розвинується!

Приходимо тепер до західної границі. Воно виступає тільки між Падяшем (Бугом) та устьем Збруча до Дністра. Між Окопани та Черним морем вона ще не закінчена міжнародними договорами. Супроти аспірацій Румунії до півострова й Одеса не було виключено, що так одна як друга можуть бути відділені від України. Про Одесу й її значення вже говорив.

Що до Бессарабії, то вона географічно належить без сумніву до України. Так само беручи справу в історичного становища мусимо признати, що Бессарабія є стара українська земля Тигриш в Улиці, значна частина колишнього Польщі давньої галицької володарської держави. Однак етнографічно тільки північно-західна Бессарабія (хотинської уезд та сусідство) і надморська її частина (з жерманським й італійським уездом) є українські. Середню частку просять краю займають Румуні (47.58 проц.) та болгарські й німецькі колоністи. Українців разом з паперовими великоросами є в Бессарабії 27.8 проц., багато їх сидить таж етнографічними островами серед молдавської маси.

З усіх тих причин не повинна Українська Народна Республіка ніяк годиться, аби відділявано від не Бессарабію. Се богата збіжжя, садівною, вином, худобою, велика (46 000 кв. км.) і добре заселена (2,440,000 ж. країна Владілея й означає втрату: 1) дорогого і цінного кусня українського чорноморського побережжя, 2) доступу до усть Дуняна, сеї головної артерії, що має полувати Україну з середом Європи, 3) звич 10,000 кв. км. суцільної української національної території, 4) до пів мільйона української людності, 5) судозодної лінії Дністра, що ставби тоді невіддалою для плавання граничною рікою.

Кольби би вдержані цілі Бессарабії при Україні було неможливе з огляду на румунський характер повоєнної її населення, то Україні з частю етнографічної точки погляду належить ся північна і південна окраїна Бессарабії по лінії: Новоселиця, Липляни, Глинна, Купчиник, Сорочин, Дністер аж до Бендерів, Казань, Лейпайт, Болград, Рені. Тоді ратується для України бессарабських Українців, (хоч встали їх авш 150,000 лишиться ся в румунській зайваниці), морської беребії усть Дуняна. Можливо уратувати і Дністер, коляб повести границю з левелічків хоч би віддали від його правого берега.

На кінець ще кілька слів про вартість таких границь для України й для інших, головно осередних держав.

Так Україні, як і центральним державам повинно залежати на тім, аби Україна обійняла всі етнографічно українські території. Тоді не буде небезпечки національних конфліктів на Скході Європи.

Зв'язки з Україною, тільки в частині української області, прилучені до України дають усім великим державам куди легший доступ до своїх природних багатств, як поставлені поза нею.

Україна по Кавказ і Каспій відкриває для осередних держав великий вільний шлях у серці Азії. Через відділення російського колюса від Чорного моря й Кавказу стає вивірний шлях Німеччини Берліна—Багдад що він тепер безпечний. До нього прилучуть ся новий шлях: Берліна чи Віденя—Києв—Підлякавек—Персія. І для Англії, Франції та Італії не є український вал невідданий. Їхні інтереси в передній Азії та Індії куди безпечніші тепер від забірної російської політики.

По адміністративному українського валу може культурізоване Малої Азії, Сирії, Мезопотамії,

Кавказу, Іраку піти величезними кроками наперед. Через Україну, яка велику частину транзитної торгівлі візьме на себе з великим власним хісмом, будуть могли спеціально осередні держави інтензивно нести культуру в середню Азію. Та щоби Україна могла уся вино своєю такою роллю отсього посередника мусить вона мати такі границі, як саме зачеркнено. Без границі Дін—Каспій нема на Україні аугля для залізничних і пароводів—треба хабань привозити його з Англії і від неї приймати дукат в економічній політиці. Без границі Дін—Каспій нема можливості провести канал з Чорного моря до Каспійського озера, щоби наладовити в Бералії чи над Рейном кораблі могли йти річками й каналами вправо до беребів Персії. Без границі Кавказу

осередні держави не мають вигідно врипаси нафти. Без прилучення до чорноморського берега й усть Дуняна вий розвиток українського морського борення англійської мореплавної компанії може використати Дністра й Дніпро. Тоді й не оплатить ся робота виважування свого шляху Прип'ятю, Дніпром, Дніпром.

Україна з іншими границями дає, обрідана на газолі, скарби, дає не сповнять ніяк надій, які дають світові держави і ми Українці.

Степан Рудницький

Польща по Бугу. — Східна Галичина для Польщі. — Забвеної великої земельної політики на Україні.

Львів, 7. марта 1918.

Вслід вишнього голосованя Палати послів про бюджетову провизірю і повені кредити испенній. Правительство доси не склало бажаня для себе більшости. Його надії на відсутність польського кола при голосованю не здійснили ся. Польське коло на вчорашнім засіданю ухвадило відложити рішене про своє відношене до правительства, поки не одержить отсих гарантій: що Польща одержить гра

ницю Буга, що вона не втратає влади, що Галичина не буде відділена від Польщі, що Польща не буде сьбита з України не буде сьбита з України, що легіснери одержать амністію.

Про станвище правительства магн польського кола доси не вказано. На нині, год. 9:30 перш ніж укивав пісар до себе президента на аваленню.

Вимарш на Україну першого курія українського з українського табору у Фрайштадті.

Фрайштадт, 2. марта 1918.

Вчора виїзав із Фрайштадту 1й фрайштадський курія (90 людей) на Україну. Хлопці поїхали серед дуже гарного настрою. Сам вимарш із табору відбув ся дуже урочисто. На найбільшій таборній площі усталено 4 сотні в чотарокунтик, а по середині усталено трибуну для промовців та вітар для богослуженя. По короткім молебні й промові таборного панствя О. Гвідого відчитано дуже гарне вращальне письмо фрайштадського старости першым жонірам української держави з фрайштадського табору, яке кінчило ся словами: „Gott beschütze, Gott erhalte Euer Vaterland, die Schöne Ukraina!“ Опісля почали ся вращальні промови. Перший промовляв командант табору, полковник Льонгардт. На його свипаттву промову дуже гарно відповів куріяний отаван, капітан Галка (з Чернігова). Далше пішли промови: проф. Славя Стоцького, д-ра Р. Дембчевського, від імени „Союза внаходеня України“, й д-ра О. Озривовича від Пресвітнього Виділу Союзу в таборі та остакчав у Фрайштадті волеменнх. На кінець від імени козаків промовив четар Славінський та зложив присягу до послідньої каплі вроги борення воли України.

„Пряпор самостійности української держави — говорив він — ми отуємо ще тоді, коли ляжемо всі головами на землю України“ (Грала таборного кола всі козаки „под котирск“). Там віддали нашому написаньскому кола вибрані австрійські сфінери й музика музика й серед пілота й музичних прапорів рушави сстили за сьбою четою до залізничного вокзалу. Там удекеровано національними прапорами написами. По півгодичній авш всіля до това і після сьбу „Слава!“ й заувів національностю в дорогу.

Курієм командує 5 сфінери Іюсефштад. Всі дуже сьдомі й сьдомі.

Згодом мають вирушити до України табору полоней сфінери України. Муть команду над утворюванню жонірів в міру їх стьганя і стьганя таборної організації і до „Союза України“ у Відні раз-у-раз нахизити голошеня від полоненнх Українців муть вступити до війни Української Республіки.

Маніфестації дня 3. марта

Рава Руська.

Прольогом до мирового сьвята в Раві було нисьмо д. к. старости, виставляване чудовою живою, українською мовою до „Почетного Комітету Совиета (?) Мира“, яким не увагдимо „внесеної ту зробиби“, отже заборомено віче й вохля, „понеже“ тепер на віставі § 6. зак. з дня 5. мая 1869 „вулицькі вічи і походи не суть дозволені“. За те и староста був на стільки на сказив, що дозволив відпрантну богослуженя в церкві і зложити висловни дьобялности для пісаря.

Чи дешеві, вислани в тій справі до міністра внутрішних справ і президія мінісництва, віднесли якийсь наслідок, се мабуть встане на вічні віки тайною п. старости Бохемського і його штабу. Староста до останної хвилі неохотно стояв на тім становищі, що вільно йому тільки „толерувати“ сьвяточні збори на площі коло церкви та вижати їх частинною церквинною церемонію, а вохля в якій небудь формі рішучо зажавало. Означе супроти настоюваня комітету заступник п. старости (який в саму пору пографив занедужати і мав добру нагоду

свекати ся немилію собі справу) сказав, що коли вохля по зборях вийде в такій формі і в такім обемі, як се виставило, то про се власти не зочуть ні чути.

На жаль комітету не вдало ся жати слова й наслідувати дозволити маніфестацію з 18 го, а причиною велький здиг народа, обчислюваний на 10—15,000 людей — і польський гореткх 250—300 жовтків ді було 111 това при вітні ся урочисто замітно, як се зробили польські і української землі.

Ця маніфестація едала ся в Раві після богослуженя в церкві й в інших проповіданнх со. Прівица і Філіппа се вельми поважні сьвяточні збори небом на церковній площі. Згодом дола комітету, проф. д-р М. Галка, ферати, виголосили п. інж. Галка, перший про повстанн укрестейський мир, другий про дозволити Галичини; вони сба зробили для

свої громади в якій небудь чи то середній, чи заводській чи висшій школі.

Я уявляю собі зредаговані свої думки в отсей спосіб: Валава і любляча особа в громаді, що хоче і вміє людям вагу сей справи пояснити і для неї загартіти, обдумав сама найліпше, зняючи місцеві відносини, якими дорогами має ту ціль досягнути: чи складаками в грошах, чи виключенням людей нежертвувати на стипендійний фонд своєї акції місцевих вчителів або бодай відсотки від них, чи може вкаже людині на якуку потребу закупувати як найбільше акцій або заставних листів будьто нашого Земельного Банку гіпотечного, будьто мериосновуючого і т. д. а так мнотверажного „Українського парекційного Банку“ у Львові.

Зі складок по громадах можна би тих акцій чи листів набути мнотверажно, а кожда громада акції чи листи в той спосіб набути, могла би приващати на здійсненні капіталу для свого громадського стипендійного фонду, призначаючи осмислим актом дивіденди зглядно відсотки в них на стипендійні підмети. Таким чином сповнила би наша громада дві великі культурні місії, матеріальну і моральну: приспорила би для Банку капітали на викуп рідної землі, а відсотки від тих капіталів йшли би по вічні часи рідко і на обриване молодого покоління. Таким чином зложені капітали не були би узячені, не були би мертві, а сповнили би високу культурну місію серед нашого народа.

Стипендійними фондами орудували би цілком безітересовно наші просвітко-культурні товариства і інституції, а вибір може вчинити до своєї волюди сама громада. А є нині таких товариств і інституцій, що можуть завідувати стипендійними фондами багато: стипендійними фондами, які були би призначені для учеників середніх і висшніх шкіл завідувати може товариство „Просвіта“, „Наукове Товариство ім. Шевченка“, „Українське Педагогічне Товариство“, „Учительська Громада“, „Взаїмна поміч учителям“, для торговельних, ремісничих, ремісничих, рільничих і т. подібних заводських шкіл тов. „Дністер“, „Просвіта“, „Ставропільський Інститут“, Народний Дім“, „Бурса ремісничо-промислова“, „Сільський Господар“ і т. д. Варчим кожде з тих товариств може завідувати стипендійними фондами для якої небудь категорії шкіл.

Стипендію приващати буде орудуюче фондом товариство, яке за місією фонду є відповідальне (фонд мусить мати публічне обезпечення), але кожда громада може собі в основнім акті застеречи право затвердження наданої стипендії.

Основний акт виготовить дотичне товариство, для кождої громади окремих, по бажанням фондаторів.

Земляки! Неодна наше бажане, неодна наша думка, вірячи чи надія видавала ся ще так недавно тому утопію, фантомом! А прецінь неодна вже здійснила ся і неодна ще здійснить ся! Тож я є глибоко переконаний, що при добрій волі й при ужитю трохи більшої долі енергії сей мій немірдатний проєкт задоволення громадських стипендійних фондів удасть ся певнися.

Вкінци не потребує доказати, що на сей мій поклик знайдуть ся в нашій суспільности ідейні одиниці, що взнають по своїй можности стипендійні фонди свого Імени. А се треба робити негайно! В часі війни зменшила ся фреквенція наших середніх шкіл більш, ніж є поводину, а тимчасом обставини видагають, щоб та фреквенція була в дежгеро більша.

Д-р Остап Макарушка.

О П О В І С Т К И.

П'ятниця, 8. марта 1918.
На в і: греко-кат.: Полікарпа — римо-кат.: Івана
Бож.
За в і: греко-кат.: П о. г. М. К. — римо-кат.: Францішки.

Карти вступу на перший концерт в честь Шевченка, що відбудеть ві втерок 12. м. ст. марта, набувати можна від заатра (в'ятниця) год. 3 пополудни в „Союзнім Базарі“.

К О Н К У Р С

на діловодчика до великого торговельного підприємства.

Вимоги: кваліфікація до самостійного ведення великого торговельного підприємства, отже висше образование торговельне, довша практика і широкий погляд на торговельні справи.

Закучки: відписи свідцтва і опис життя. Умовини після умови.

Подати слати найліпніше до 15. марта 1918 від „Самостійність“ до адміністрації сей часописи.

На подані, що не надіють ся на отсей конкурс, відповіди не буде.

VI (2)3—3

ДО ВИСОКОПОЗАЖАНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

„Д І Л О“.

Брак паперу приневольє нас ограничувати ся і друкувати часопись тільки для тих, що зложили передплату. А що зі зміною місяця здержуємо все висилку тим, які не віднозлять передплати, просимо конче аараз вислати передплату, бо

10. марта

здержимо висилку часописи всім, які до того часу не надішлиють передплати за карт.

Звертаємо увагу, що перекази приходять з 5-8 днівним опізвенем, тому спішіть ся з висланем передплати, коли не хочете наразити ся на здержане висилки часописи. Піліпше бракуючи чясел не вислаємо, бо друкуємо лиш стільки, що треба кождого дня на висилку, тому піліпшях реклямацій не можемо узгляднювати.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

НА Д І С Л А Н Е.

Адвокат Д-р КОРКІС

переніс адвокатську канцелярію в Галици до Львова вул. Боніа (Бразорської) 4, проти Даремції Поліції. XV 3—4

О Г О Л О Ш Е Н Я.

ЖИЛЕТТЕ і т. н. виостриють собі кождий сам на себе спеціальним апаратом „Saiters“, ціна К 3-50, шаси спеціальні К 1-50 на провінцію за попер. вага К 1.— на в'їсто. Saiters, найліпші вістри до Жилетти і т. н. К 7 гуани. Перфуерія С. ФЕДЕР, Львів, Синтусьна 7. 198 с 50—?

Стала учителька вийде замуж за інтелігентного, образованого інваліда в віці від 45—50 літ на державнім становиску. Зголошена прошу слати до Адм. „Діла“ від „Шатинка“. Речинець до 20. марта. 782 с—5

На літо пошукую мнотверажно особібною волежниками (і повою) для еждої особи в 3-літньому і парічною дитиною в ділах удержаня, в тім 4—5 літрів свіжого мюока денно і услугою. Найрадше в околиці Перемишля в родчій священичій, учительській або лісничівській, послідуючій власне господарство. — Зголошена в поданя вагально! Цим прому слати на адресу: Капрі, Львів, вул. Шенгацьких ч. 40. I. пов. 1—2

„РУСАЛКА“ на 1918 рік.
Ціна 40 сот. (в перес. 45 сот.)
(10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17, вже оплатно).
В красній оправі ми потес в 1-28.
Зажовленя приймає і нислає по одержанню готінки А ОМПИШ, Львів, Мадацьких 4.

КУПУЙТЕ! НОВІСТЬ!
Видавниче Товариство: „Українська книжка“.
АНТІН КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ
РУБАЮТЬ ЛІС
новість у двох томах
ілюстрація на окладці Олени Кульчицької.
Ціна 15 корон.
Зажовляти можна лише в Книгарні Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10. 706А 0-10

КАІНІТ і ПОТАСОВУ
доставляє вагонами
КРАЄВИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельний
111 12 1—3
у Львові, Зіморовича

„МОНЮШКО“
Львів, ул. Зіморовича
Склад портфельних і паперових виробів

ТОМАСИНИ
вагонами на в'їстрі заловленя червоно-білими експлуатурами або старими цинах в к. навісництва (кількість масним 56 сот., а хи і фрахт експлуатан діланнем К 2000 до р'єчисленя по в'їстрію фактури, доставляє
„КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК“
у ЛЬВОВІ, вул. Зіморовича ч. 12

Приймаємо збірні замовлення на ЛУБІН (вовняний)
жовтий (на легкі міскові землі) (на тяжші глиняні почви), по висилці наслідок державної субвенції) К 87-90 без мішка. Мішки належить доставити противним раві обраховуємо по в'їстрію купна.

Кравий Союз господарських
Львів, ул. Зіморовича ч. 12

Приймає ся передплату на рік
ШЛЯХИ
ілюстрований місячник літератури, громадського життя, що виходить в архіві архівів європейських журналів вшатагані аркуші друку з цинах кождої сторінки Редакція задоволяє: Фільм Фільм
„Шляхи“ мають такі відділи:
а) вубліцистичний (статті на актуальні теми й події українського життя);
б) літературний (повісті, новели, оповіданя, повісти, романи, драми, ратурні огляди, характеристики, рецензії і т. п.);
в) науковий: (статті по історії, фізіці, природничим наукам);
г) мистецький: статті про мистецтво, архітектуру і т. п.
Передплатна вноситься на рахунок на півроку 18 К. на чверть року 9 К. зшиток коштує 3 К. водвійний 6 К.
Для усталеня висоти накладу редакція гайно зголошуєвати свій влас на передплатників.
Адреса редакції й адміністрації
Львів, вул. Руська ч. 3.

Одинкове українське
Тов. взаїмних обезпачень на життя
„КАРПАТІЯ“
Почесний президент Його Ексцелленції полит граф Шенгінський Товариство оперте на взаїмности, з якого зиски припадають самим членам Товариства, а не державі. Членство вчить вже по трех літах неоспорно повноту палість обезпаченя. Познає по трех літах право вступу, аже по трех літах уділює кождому члену 10 відсотки.
У всіх справах звертати ся до Львів, — вулиця Руська ч. 3. Години урядові: від 8. до 12.